

ternational havret. Det må således konstateres, at ingen af de andre Østersøstater har ændret indstilling til spørgsmålet om lodstvang i de danske stræder, og at et forslag om indførelse af lodstvang ikke for tiden vil kunne opnå international støtte.

Udenrigsministeriet har for så vidt angår spørgsmålet om en genforhandling af »Øresundstraktaten« (Traktaten af 14. marts 1857 om Sund- og Bæltoldens afløsning, almindeligvis benævnt København-traktaten) udtalt, at Danmark, som nævnt af spørgeren, ved denne traktat forpligtede sig til ikke at indføre lodspligt i Kattegat, Sundet og Bælterne, hvorefter benyttelse af lodstjeneste i de nævnte områder til enhver tid skal være valgfri for kaptajnerne og skibsførerne.

Selv om det måtte lykkes at opnå samtlige traktatparters samtykke til en ophævelse af København-traktaten, ville dette ikke i sig selv medføre, at Danmark ensidigt kan indføre lodspligt for fremmede skibe i danske farvande og stræder.

I danske stræder gælder det såkaldt historiske strædere regime, som – begrundet bl.a. i København-traktaten – er undtaget fra FN's Havretskonventions mere liberale regler om »transitpassage«. Såfremt København-traktaten ophæves eller modificeres, vil dette betyde, at legitimationen for det historiske strædere regime vanskeligt kan opretholdes. Den juridiske konsekvens heraf ville være, at andre lande kunne hævde, at reglerne om transitpassage skal finde anvendelse på skibe, der gennemsejler de danske stræder. Disse regler giver ikke adgang til ensidig indførelse af lodspligt.

Det historiske strædere regime stiller i sikkerhedspolitisk henseende Danmark bedre end reglerne om transitpassage. Strædere regimet indebærer bl.a., at fremmede undervandsbåde skal passere på overfladen, at orlogsfartøjer skal føre deres orlogs- eller nationalitetsflag og at der i øvrigt har kunnet gennemføres en vis regulering af fremmede orlogsfartøjers og militære luftfartøjers adgang til og flyvning over de omfattede farvande, jf. Kongelig Anordning nr. 224 af 16. april 1999 om fremmede orlogsfartøjers og militære luftfartøjers adgang til dansk område under fredsforhold.

Spm. nr. S 2085

Til forsvarsministeren (15/3 01) af:

Erik Jacobsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt der i forbindelse med fraflytningen fra Tønder Kaserne er stillet alternative styrker til rådighed i forbindelse med en eventuel stormflodskatastrofe i Tøndermarsken, og i givet fald hvor hurtigt styrken kan være »på plads« i området?«

Svar (27/3 01)

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Det kan oplyses, at garnisonskommandanten ved Tønder kaserne i dag er pålagt opgaven at:

- opstille stormflodsreserve med personel og køretøjer,
- yde støtte til Politimesteren i Tønder, der varetager stormflodsledelsen, samt
- yde støtte til det lokale sygehus og socialforvaltning i muligt omfang efter direkte anmodning.

Hvilke myndigheder der skal pålægges opgaven, når Tønder kaserne nedlægges forventeligt ultimo 2002, er under overvejelse ved militærregionen (pr. 1. juli 2001 Lokalforsvarsregion Fyn, Syd- og Sønderjylland). Overvejelserne går i retning af, at garnisonen i Varde pålægges opgaven evt. støttet af personel fra Haderslev garnison.

Personel fra Hjemmeværnet opstilles som hidtil af Hjemmeværnsdistrikt Sønderjylland i Søgårdlejren.

Forsvaret påregner, at de nye retningslinjer mv. for stormflodsberedskab vil være implementeret i sidste halvår af 2001.

Det vurderes, at personel fra Varde og Haderslev kan være i Tønder på ca. halvanden time.

Ad spm. nr. S 1768

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Svend Aage Jensby stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 5270, lød således: